

Mál nr. 91/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X.

Sönnun atburðar og afleiðinga í tengslum við umferðaróhapp 4. júní 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. mars 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 4. maí 2015.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að M hafi verið farþegi í bifreið sem ekið var austur eftir Akrafjallsvegi og við gatnamót á veginum var þeirri bifreið ekið til norðurs í fyrirhugaða vinstri beygju inn á Akranesveg. Í skýrslunni er haft eftir ökumanni þeirrar bifreiðar sem M var farþegi í að rétt áður hafi hún séð til ferða bifreiðarinnar X sem hafi komið á mikilli ferð á eftir og hemlaði hún í til að koma í veg fyrir árekstur og sá þá bifreiðina X aka á umferðarskilti og yfir umferðareyju áður en sú bifreið lenti utan vegar. Ökumaður bifreiðar X kveðst hafa verið að aka á vinstri akrein Akrafjalls vegar þegar M hafi, sem ökumaður bifreiðar sem var fyrir framan hann, beygt áleiðis til vinstri í veg fyrir hann. Þá kveðst ökumaður bifreiðar X hafa ekið lengra til vinstri til að forðast árekstur og endað utan vegar.

M heldur því fram í málskoti að þegar bifreiðin X hafi farið framhjá þeirri bifreið sem hann var farþegi í hafi orðið snerting með bifreiðunum með þeim afleiðingum að hún hafi farið út af veginum og við það hafi M hlotið líkamstjón. Þeirri bifreið hafi hins vegar verið ekið aftur upp á veg áður en lögregla kom og því hafi þær upplýsingar ekki komið fram í lögregluskýrslu. M vísar til þess að hann hafi leitað til læknis daginn eftir atvikid og vísar til læknisvottorða varðandi afleiðingar atviksins. M telur að hann eigi rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X þar sem líkamstjón hans sé rakið til aksturslags ökumanns þeirrar bifreiðar sem hafi ætlað að taka framúr við gatnamót og hafi með því ekið utan í bifreið, sem M var farþegi í, sem hafi við það ekið út af.

V telur ósannað að það hafi orðið snerting með bifreiðunum og vísar til þess að ekkert komi fram í lögregluskýrslu um það auk þess sem ekkert komi heldur fram um útafakstur bifreiðar M í þeirri skýrslu. Ekki hafi heldur komið fram nokkrar upplýsingar um mögulegt líkamstjón M í lögregluskýrslu. Gögn málsins sýni heldur ekki ummerki á bifreiðunum sem sýni að þær hafi lent saman eða önnur ummerki á vettvangi óhappsins sem bendi til þess að bifreið M hafi lent utan vegar eins og bifreiðin X. V telur með hliðsjón af þessu að ósannað sé að M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem rakið er til notkunar bifreiðarinnar X.

Álit.

Almennar sönnunarreglur gera ráð fyrir því að sá sem telur sig hafa orðið fyrir líkamstjóni vegna notkunar bifreiðar, í skilningi 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, beri sönnunarbyrði um það. Þegar litið er til gagna málsins, sérstaklega lögregluskýrslu, er ljóst að engar upplýsingar eru þar um að snerting hafi orðið með bifreið sem M var farþegi í og bifreiðinni X þann 4. júní 2013. Ljóst er af skýrslunni að bifreiðinni X var ekið út af vegi en alls óljóst er að bifreið sem M var farþegi í hafi einnig lent utan vegar. Engar upplýsingar liggja heldur fyrir um ummerki á bifreiðunum eða á vettvangi um slíka atburðarás. Ummæli, sem höfð eru eftir M, um snertingu bifreiðanna, útafakstur þeirrar bifreiðar sem hann var farþegi í og líkamstjón í kjölfar þess, hafa því enga stoð í frumgögnum málsins. Einnig verður að líta til þess að upplýsingar í læknisvottorðum lýsa almennum einkennum. Getur þetta, án frekari sönnunargagna, ekki orðið grundvöllur bótaskyldu

úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X og hefur M ekki fullnægt sönnunarbyrði sinni um að hann hafi við umræddar aðstæður orðið fyrir líkamstjóni sem rekja má til notkunar bifreiðarinnar X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík 13. maí 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.